lodiã ⁊ ſup vtraqꝫ lingua ſuauis. Unde pcepit dñs moyſi vt faceret duas tubas argenteas quibus conuocare poſſet multitudinem hec ſunt duo teſtamẽta de his duobus que pdiximus. ſ. de nundicia pdicatorum ⁊ dulcedine eloquiorum Job. xxviij. Argentum innocens diuidet. Quarto cõmendat a puritate cum dicit (igne examinatũ) igne ſcꝫ ſpũs. ſ. Ps. Ignitũ elo. tu. vehe. Prouer. xxx. Dis ſermo dñi clipeus ignitus Prouer. xxv. Aufer rubiginem de argento ⁊ egredieꝫ vas puriſſimum. Quinto a ſpũalitate cum dicit (ꝓbatum terre) .i. a terrenitate. ⁊ poniꝫ genitiuus ꝑ ablatiuo more greco: ⁊ dr̃ (purgatuz) a terra q: nõ ꝓmittunt terrã ſed celum: ⁊ q: docet deſpicere terram: et q: tractantes ea debẽt eſſe purgati a terra. Grego. Ignominioſum valde eſt ſub eius ſtatus ſpecie gloriam mũdi ⁊ diuitias querere in quo debet alios ad cõtemptum temporaliuz ꝓuocare Eſa. xiij. ſuſcitabo ſup vos medos qui argentum nõ querant: nec aurum velint. Sexto a pfecta purgatione cum dicit (purgatum ſeptuplum) .i. perfecte Septenarius em̃ numerus eſt pfectionis: vel (ſeptuplũ) .i. per ſeptiformem ſpiritum: de quo Eſaie. xj. Requieſcet ſup eum ſpiritus dñi ſpiritus ſapientie ⁊ intellectus ⁊c. vel (ſeptuplum) .i. ſeptempliciter vt intelligaꝫ ſpiritualiter de ſermone dñi habito in monte Mathei. v. vbi ſeptẽ ponit beatitudines ſeu virtutes. ſ. paupꝫtatem manſuetudinem luctum miſericordiam iuſticiam mũdiciam patiẽtiam que purganꝫ ꝑ ſuſtinẽtiam pſecutionis. Unde octaua beatudo ſeu virtus retorqueꝫ ad quamlibet de ſeptem vt dicaꝫ Beati pauꝑes ſpũ. ſi pſecutionem patiunꝫ propter iuſticiam: ⁊ ſic de alijs. ⁊ ita ſeptempliciter purgatur eloquium.

7 ¶ Tu dñe ſeruabis nos: ⁊ cuſtodies nos a generatione hac ineternum.

¶ Tu dñe ſeruabis nos) Hic oſtendit vtilitatem eloquiorum dei. q. d. ita ſunt caſta ⁊ bona eloquia tua: ⁊ (tu dñe) nõ noſipſi (ſeruabis nos) ꝑ tua eloquia. Ps. lex dei eius in corde ipſius: ibi Glo. lex in corde cuſtodit a laqueo. ꝓuer. iiij. Ne obliuiſcaris neqꝫ declines a verbis oris mei: nec dimittas eam ſapientiam ⁊ cuſtodiet te (ſeruabis) dico a malo (⁊ cuſtodies) in bono ⁊ hoc neceſſe eſt: q: vt dicit Greg. Cito bonum perdiꝫ qđ a largiente nõ cuſtodiꝫ. Job. xvij. Ego ſeruaui eos in nomine tuo. ſ. a malo. Ecce primum quos dediſti mihi cuſtodiui ⁊ nemo ex his periJt niſi filiꝰ pditõis. Ecce ſcđm Eſa. xxj. cuſtos qui de nocte hic ſamaritanus. id eſt cuſtos qui miſericordia motus alligauit vulnera ſauciati Luc. x. Unde cum dictum fuiſſet ei Joh. viij. Samaritanus es tu ⁊ demonium habes ſe ſamaritanum eſſe tacendo concedẽs: reliquum negauit dicens. Ego demonium non habeo (a generatione hac) id eſt in generatione hac mortali (ac ineternum) .i. ſemꝑ vel cuſtodies nos ducendo (a generatione) hac mortali (in eternum) .i. in eternam beatitudinem. Ps. Spiritus tuꝰ bonus deducet me in ter. re. ꝓpter no. t. do. viu. me in equitate tua. Abacuc. iij. deducet victor .i. xp̄us in pſalmis canentem. Sequiꝫ.

8 ¶ In circuitu impij ambulant ſꝫm altitudinem tuam: multiplicaſti filios hominum.

F Qualiter impij ⁊ peccatores in circuitu ambulant

¶ In circuitu impij ambulant) concluſio eſt pcedentiuz breuiter continens: quid vtriſqꝫ facit. q. d. nos cuſtodies: (ſed impij ambulant in circuitu) id eſt in labore temporalium: ſicut em̃ ille qui ambulat in circuitu ſemꝑ eſt quaſi in principio motus ſui ⁊ ſemꝑ habet ad ambulandum: ſic iſti ſemꝑ habẽt circa qđ negocieꝫ. ps. Deus meus pone illos vt rotam: ⁊ ſicut ſti. ante fa. venti. hoc ſignificatũ eſt Jud. xvj. Qñ philiſtei cum apphendiſſent ſanſonẽ ſtatim eruerũt oculos eius ⁊ clauſum in carcere molere fecerunt. ⁊ j. Reg. xxv. dixit abigail ad dauid. aĩa inimicorum tu. rotabiꝫ. q. in impetu ⁊ circulo funde: q: ſicut in funda voluiꝫ petra ⁊ cito ⁊ ſubito eripiꝫ: ſic iſti voluuntur circa tꝑalia ſua ⁊ ſubito moriunꝫ: ſicut ille qui cogitabat intra ſe dicẽs Luce. xij. quid faciam: q: nõ habeo quo cõgregez fructus meos ⁊c. ⁊ ſtatim ſequiꝫ dixit illi deus: ſtulte hac nocte repetent aĩam tuã a te: ⁊ que paraſti: cuius erunt: ⁊ beatus Bern. addit ⁊ qui paraſti cuius eris. Idẽ iſti voluunꝫ ad modũ pueroꝝ q̃ rotãt ſe ⁊ circũeũdo turbãt ſe ⁊ cadũt ſubito: ita iſti ⁊ rotãtes ſe ⁊ turbãtes circa tꝑalia ſibi to ruũt i pctm̃. Itẽ q̃ ambulat i circuitu nõ igrediꝫ ita iſti nõ ingrediũꝫ intelligẽtiã ſacre ſcꝑture ſiue doctrine Gen̄. xix. ſodomite circũeũtes domũ Loth ꝑcuſſi ſunt cecitate: ita vt oſtiũ inuenire nõ poſſent. Loth interꝑtaꝫ vacãs: et hñ ſignat bonos theologos q̃ deo intendũt: quoꝝ domus eſt ſacra ſcriptura. Ps. In domo dei ambu. cũ cõſenſu: ſꝫ hodie poſſet dici de multis xp̄o. Ecce mr̃. t. ⁊ frẽs tui foris ſtant Math. xij. Mater xp̄i ⁊ frẽs ſunt ⁊ debẽt eſſe plati: ⁊ oẽs curati q̃ xp̄m in mẽtibus ſimpliciũ adhuc ꝑuulũ lactare debẽt lacte ſimplicis pdicatõis ſicut mater: ⁊ ei debent ſuſcitari ſemen ſicut frẽs ſꝫ multi ex his hodie tꝑalibus inuẽti ⁊ implicati foris ſtant: q: ſacrã ſcripturã intelligere nõ pñt: aĩalis hõ nõ ꝑcipit ea q̃ ſunt ſpũs dei. j. Cor. ij. Eccli. vij. Deus creauit hoĩem rectũ: nũc aũt miſcuit ſe infinitis qõnibus (ſꝫ tu dñe ſꝫm altitudinẽ tuã) .i. in virtutibus q̃bus ad te aſcẽdiꝫ ſicut dr̃ in ps. Ibunt de virtute in virtutẽ ⁊c. in virtutibꝰ dico (multiplicaſti fi. ho) nõ in auro ⁊ argẽto: vel vino ⁊ frumẽto: ſicut illi de q̃bus dictũ eſt ſupra. A fructu frumẽti ⁊c. vel (ſꝫm alti. t.) .i. ſꝫm ꝙ decet. t. altũ (multiplicaſti fi. ho.) .ſ. bonis ſpũalibus: q: magnos magna decẽt. Uñ Heſter. j. dr̃ ꝙ vinũ abũdans ⁊ pcipuũ ponebaꝫ vt magnifi. re. dig. e. Et nota ꝙ eſt altitudo diuinitatis: vñ in ps. Nolite extollere in altũ cornu. v.

G Multiplex altitudo

Et eſt altitudo ꝓfunditatis ꝯſilioꝝ dei. ad Rom̃. xj. O altitudo diuitiarũ ſapie ⁊ ſcie dei. Item eſt altitudo ꝓſperitatis humane. Ps. ab altitudine diei timebo. Item nobilitaꝫ de q̃ Eſa. ij. Incuruabiꝫ in die illa altitudo viroꝝ. Item intelligẽtie: de qua hic in ps. accedat hõ ad cor altũ. Nota etiã ꝙ triplex eſt multiplicatio. ſ. in numero in premio in merito. Multiplicatio in numero eſt ſꝫm ꝓmiſſionẽ abrae Gen̄. xxij. Multiplicabo ſemen tuũ ſicut ſtellas celi. In pmio ſꝫm altitudinẽ dei. ⁊ ſicut decet cũ altũ ⁊ multiplicatio iſta eſt: q: ſupra merita daꝫ Lu. vj. Menſuram bonã ⁊ ꝯfertã ⁊ coagitatã ⁊ ſupeffluentẽ dabũt in ſinũ veſtrũ. Meritũ nota tribus modis accipiꝫ: q: meritũ aliqñ notat dignitatẽ ſꝫm ꝙ dr̃: ꝙ beata Maria meruit portare dñm .i. digna fuit: nõ tñ ita digna ꝙ potuiſſet ꝯqueri ſi nõ fuiſſet xp̄s natꝰ de ea. Aliqñ aũt notat plenitudinẽ ſanctitatis: ita ꝙ iniuſte agereꝫ cum illo qui meruit: ſi remanente illo merito nõ dareꝫ ei pmium. vt cũ aliquis mereꝫ regnum celorũ plenitudine virtutũ ⁊ operũ. ſ. ꝑ multa bona. Aliqñ aũt notat tñ rei euentũ. Uñ illud in bñdictiõe paſcalis cerei. O felix culpa q̃ tm̃ ac talẽ meruit hẽre redẽptorẽ q̃ſi hñ ceſſit culpe illi vel potius culpabili illi qui tm̃ ac talẽ habuit redemptorẽ. ſ. xp̄m.

H Triplex multiplicatio

I Meritum triplex

Pſalmus XII

Ps. xij.

Uſqꝫquo dñe) Titulus In finẽ ps. dauid titulus ptz ꝑ pdicta. In h̃ ps. oñdiꝫ quãtus fuerit ardor ⁊ deſideriũ antiq̃ꝝ deſiderantiũ primuz xp̄i aduentu ⁊ myſtice oñdiꝫ deſideriũ modernoꝝ deſiderantiũ ſꝫm aduentũ: qđ deſideriũ q̃ habet mũdũ nõ amat hic. ſ. charitas xp̄i eſt manifeſta huius ps. q̃ dr̃ multipliciter. ſ. quã habuit Ephe. ij. Deus qui diues eſt miſcdia ꝓpter nimiã charitatẽ ſuã qua diligit nos cũ eſſemus mortui pctis ꝯuiuificauit nos ⁊ charitas quã docuit Jo. xiij. Mandatũ no. do. vo. vt dili. inuicẽ ⁊ charitas quã dedit Luce. xij. Ignẽ veni mittere in terrã. Intentõe monet ad deſideriũ eternoꝝ. Modus biptitus eſt ps. In pma pte exprimit deſideriũ antiquoꝝ patrũ q̃ꝫtum ad primũ aduentũ. In ſcđa in pſona cuiuſlibet fidelis petit vt illumineꝫ ne capiaꝫ a laqueis dyaboli: ibi (reſpice ⁊ exaudi me ⁊c) Propheta ergo in pſona antiquoꝝ de dilatiõe primi aduentus primo cõquerĩꝫ dicẽs.

1 ¶ Uſqꝫquo dñe obliuiſceris me in finem: vſqꝫquo auertis faciem tuam a me.

¶ Uſqꝫquo obliuiſ. me domine) ⁊ fiat ibi modus (obliui. me) nũquid (vſqꝫ in finem) id eſt, vſqꝫ ad tempora gratie

in q̄ fines ſeculoꝝ deuenerūt. j. Cor. x. Deus vo nihil ob
liuiſcit̃ p̄ ſciaꝫ: ſ3 dr̄ hic obliuiſci q2 differt dare ſicut dr̄ ob
liuiſci pctā qn̄ nō puniunt̃ Ezech. xviij. Si impius egerit
pniam ꝛc. oim iniq̄tatū eius q̄s fecit nō recordabor (vſq3
quo auertis fa. a me) .i. pn̄tiam filij tui ꝛ ita eſt cōqueſtio
antiq̄ꝝ de p̄ aduētu: vel ſicut ſit cōqueſtio modernoꝝ. de
dilatōe ſcdi aduētus (vſq3 dn̄e obli. me) erit h̄ (vſq3 in fi
nē) .i. vſq3 in diē iudicij vel vſq3 ad mortē (et vſq3q̄ auer.

A
Scti pr̄es veteris teſtamēti maxime deſiderauerūt aduentuꝫ xp̄i in carne: ꝓpt̃ ſex cauſas.

fa. tu. a me) .i. faciē glorie: vt videā facie ad faciē: de q̄ Ex
odi. xxiij. Oſnde m. fa. t. Pſ. Oſnde nob fa. t. ꝛ ſal. e. Poſ
ſunt aūt aſſignari multe cāe q̄re anti pr̄es tm̄ deſiderabāt
aduentū xp̄i in carnē. Primo ꝓpter exaltationē humane
nature in cui⁹ pſona dr̄ Treñ. j. vide dn̄e qm̄ facta ſum vi
lis ſ3 exaltata eſt p̄ incarnationē. Vn̄ pſ. Cum glīa ſuſ. me
facta ſum glo. ſicut mulier ignobilis ſublimat̃ ſi ꝯbat cuꝫ
nobili viro ꝛ h̄ eſt qđ oē pctm̄ poſt aduētū ſaluatoris ma
ius eſt q̄3 ſi añ fieret: ſicut ignominioſum eſſet de nobili ſi
faceret aliqđ vile pluſq̄3 ſi ignobilis h̄ faceret. Scda cā ē
vt liberarent̃ a limbo captiui Job. xvij. In ꝓfundiſſimū
.i. in limbū inferni deſcēdēt oia mea putas ne ſaltē ibi erit
req̄es mihi. Per xp̄m aūt liberati ſum⁹ ab eo. Tercia cō
cluſio tu q̄3 in ſanguine teſtamēti tui eduxiſti vinctos de
la. in q̄ nō. e. a. Tercio ꝓpter depſſionē diaboli. Pſ. hūilia
ſti ſi vul. ſupbū. i. minoraſti potētiā ei⁹ Math. xij. Si aūt
fortior eo ſupuenerit. Alligabit fortē ꝛc. Quarto q2 p̄ ad
uentū xp̄i pacificat⁹ eſt nobis de⁹ Job. ix. Nō eſt q̄ vtrū
q̄3 valeat arguere aut ponere manū in ambo: iſtud. ſ. non
erat añ aduentū xp̄i. Greg. ſic exponit manū poſuit xp̄s i
ambob⁹: q2 ꝛ hoī exēpla bñ opandi tribuit: ꝛ iō i ſe opa q̄
bus placeret oſ̄ndit. Quito ꝓpter delectationē q̄3 ſperabāt
hr̄e in vidēdo ꝛ audiēdo ipm̄ ꝛ cohabitādo cū eo Math.
xiij. Veſtri beati oculi q2 vidēt ꝛ aures vr̄e: q2 audiūt amē
quippe dico vobis: q2 multi ꝓphete ꝛ iuſti cu. vi. ꝛc. Cañ.
vl. q̄s mihi det te fratrē. m. ſuggentē vbera me. vt inue. te
fo. ꝛ deoſ. te. vt iam me nemo deſpi. foris viſus eſt p̄ hūa
nitatē: ꝛ etiā deoſculat⁹. Cañ. j. Oſculet̃ me oſ. o. ſ. iō iam
ipſo habito dicit be. Bern̄. merito ꝓinde ſomnia ꝛ viſio
nes nō recipio figuras ꝛ enigmata nolo: ipſas q̄3 angeli
cas ſpēs faſtidio: oēs quippe ſupat ſpē ꝛ pulcritudine ſua
ieſus me⁹. Sexto ꝓpter auſteritatē legis amouendā Job
ix. Auferat a me virgā ſuā. i. leḡ q̄ puniebat duritiā. Greg.
eā. xp̄s. Abſtulit: ꝛ p̄ manſuetudinē viā vite oſ̄ndit noluit
dn̄s timeri ſ3 vt pr̄ amari. Septima rō eſt ꝓpter ſcriptura
rū aptionē Apoc. v. Nō eſt inuētus q̄ apiret librū ꝛ ſolue
ret ſignacula ei⁹ niſi ag. q̄ occi. eſt. Job. xxxviij. Nūq̄d p⁹
ortū tuū p̄cepiſti diluculo ꝛ oſ̄ndiſti aurore lo. ſuū aurorā
vocat: q2 ſicut adueniēte aurora recedūt tenebre ſic adue
niēte xp̄o receſſit ignorātia ſcripturaruꝫ: ꝛ Job. xxxiij. q̄s
mihi tribuat adiutorē vt deſideriū mei cōpleat oipo. ꝛ li.
brū ſcribat ipſe q̄ vidi. Bern̄. Quid mihi hic ſemiuerbia
ꝓphetaꝝ: iaꝫ moyſem nō audio: impeditioris quippe lin
gue fact⁹ eſt mihi: q2 puer eſt oēs ꝓphete elingues ſūt ipſe

B
Sancti viri noui teſtamēti ſecundū aduentū xp̄i deſiderāt multis rōnibus.

loquat̃ qm̄ ipſi loquunt̃. Moderni vo ſm̄ aduentū deſi
derāt multis rōnibus: p̄mo q2 tūc exaltabūt̃ Sap. tercio
iudicabūt ſcti natōes ꝛ do. po. Sap. v. dicūt damnati quō
ꝯputati ſunt int̃ fi. dei. Scdo q2 tūc liberabūt̃ ab oī pena.
Eſa. xxv. auferet dn̄s om. la. ab oī facie. i. cām lacrhyman
di vel penā. Tercio q2 liberabunt̃ ab oī pctō. Vn̄ ibi dicit
Eſa. xxv. ꝛ opprobriū ppl̄i ſui auferet dn̄s ab vniuerſa tra
Quarto q2 tūc eripient̃ a ptāte dyaboli Eſa. xj. Non no
cebūt neq3 occi. in vni. mon. ſctō. m. Nañ. j. Non adijciet
vt ptranſeat in te belial. Quinto q2 liberabunt̃ a ſeruitu
te corpis. Pſ. Educ de carcere aiam m. Rom. viij. Ipſa
creatura liberabit̃ a ſeruitute corrup. in libertatē glorie fi
lioꝝ dei. Sexto q2 tūc videbūt deū facie ad faciē. j. Jo. iij.
Scim⁹ qm̄ cū apparuerit ſi. ei. e. qm̄ videbimus eū ſicuti
eſt. j. Cor. xiij. Videmus nunc p̄ ſpeculū in enigmate tūc
aūt fa. ad fa. ꝛ ex illa viſione ſciemus oēm veritatē nec in
digebimus aliq̄ mḡro: tūc eīm erūt oēs docibiles dei Job.
vij. vn̄ Hiere. xxij. Non docebit vltra vir ꝓximū ſuū ꝛ vir
fratrē ſuū: oēs eīm cogſcēt me a minimo vſq3 ad maximū.

2 **Q̄ diu ponam conſilia in anima mea: do
lorem in corde meo p̄ diem.**

In aia mea. ſ. diuerſis q̄ faciēda ſunt in lege ꝛ dicit pl̄r.
(ꝯſilia) q2 tunc multa cōſilia neceſſaria erāt: mō autē tm̄
vnū. ſ. ſequere me: vn̄ Lu. x. Vnū ē neceſſariū: vel alia lr̄a
(remedia) vt dicit Hiero. q2 diuerſa ſacrificia erant in le
ge: ſacrificiū ꝓ principe: ꝓ ſacerdote: ꝓ p̄uata pſona: mō
vo vnicū remediū: vn̄ verſus. ꝓ multis vna ꝓ q̄tidie re
petitis. Eſt ablata ſemel hoſtia vere deus ꝛ repete (q̄3diu Verſus
ponā dolorē in corde meo p̄ diē) .i. de die in diē: indetermi
natio tp̄is notat ꝯtinuationē doloris q2 p̄ longā ꝯtinuati
onē creſcit anxietas Prouerb. xiij. Spes q̄ differt̃ affli. a.
Nota q̄ ꝓprie dicit (ponā ꝯſilia in aia) q̄ intelligit dolorē
in corde qđ ſentit vel pōt legi in pſona modernoꝝ ſic (q̄3
diu po. ꝯſi. in aia. m.) .i. q̄3diu ero in aduerſis vt neceſſe ſit
ponere. i. inuenire (cōſilia dolorē in cor. m. p̄ diem) Iſtud
nō mutat̃ niſi qđ in p̄cedente expoſitōe dr̄ reſpectu p̄mi
aduētus dicat̃ hic reſpectu ſcdi: ſic legit̃ interrogatiue to
tum pōt legi remiſſiue vt ſit hic (q̄3diu ponā ꝛc.) Reſpō
ſio ad p̄dicta ꝛ eſt ſenſus (vſq3quo dn̄e ꝛc) ecce (q̄3diu po
nā ꝯſi. in ani. m.) .i. dum ero in his aduerſis vt p̄dictū eſt
(ꝛ q̄3diu ponā dolorē in cor. m. (q̄3diu dolere neceſſe erit
ꝓ peccatis ꝓprijs ꝓ alienis ꝓ dilatiōe patrie: ꝓ incolatu
pn̄tis miſerie: ꝓ his eīm quatuor dolorē hic debet vir iuſt⁹
ꝛ bñ dicit (p̄ diē) nō p̄ noctē. q. d. hoc ſit (p̄ diem) nō p̄ no
ctem quaſi hic (p̄ diē) .i. p̄ illuminatione grē: q2 tunc cōte
rit̃ hō qn̄ illuminat̃ Hiere. xxxj. Poſtq̄3 oſ̄ndiſti mihi per
cuſſi femur meū ꝯfuſus ſum ꝛ erubui. Greg. Quāto ma
ioris grē lumen quis recipit: tanto magis ſe rep̄henſibilē
eſſe cognoſcit.

**Vſq3quo exaltabit̃ inimicus meus ſup̄
me: reſpice ꝛ exaudi me dn̄e deus meus.** 3

Inimicus) .i. dyabolus q̄ exaltatus erat tp̄e legis ꝛ ita
eſt vox antiquoꝝ: tp̄e eīm legis fortis armat⁹ cuſtodiebat
atriū ſuū Lu. xj. Sed ſupuenit fortior ꝛ fregit caſtra eius
vel ſit vox modernoꝝ ſic (vſq3quo exal. ini. me⁹ ſup̄ me)
.i. dyabolus q̄ multos in ſuā partē trahit faciēdo eos pec
care mortaliter: ꝛ tunc ſup̄ Job. xviij. Calcet ſup̄ eum q̄ſi
rex interitus. i. dyabolus q̄ mori facit hoiem ſpūaliter. et
Job. xx. Vadēt ꝛ ve. ſup̄ e. ho. i. demones: ꝓpter hec incō
moda petit vt exaudiat̃ cū dicit (Reſpice ꝛc.) Et eſt hic
ſcda ps ꝛ nota q̄ p̄ fecit ꝓpheta in pſona antiq̄rū q̄tuor

C
Quatuor modis recordatus eſt dn̄s nr̄i

qōnes hic aūt facit quatuor petitōnes q2 quatuor modis
recordatus eſt dn̄s nr̄i. ſ. p̄ incarnationē: ꝛ ſic ſoluta eſt p̄
ma qō. ſ. hic (vſq3quo dn̄e obli. me in fi.) Scdo recorda
tus nr̄i p̄ fidei illuminationē ꝛ tūc ſoluta eſt ſcda qō. iſta
ſcꝫ (vſq3quo auer. fa. t. a me) Tercio p̄ legis adimpletio
nem. ſ. euāgeliū: ꝛ ſic ſoluta eſt tercia qō. ſ. hoc (q̄3diu po.
ꝯſi. in a. m. dolorē ꝛc.) q2 in euāgelio dant̃ ꝯſilia. Quarto
p̄ exaltationē ſui in cruce: ꝛ tūc ſoluta eſt quarta qō. ſ. hic
(vſq3quo exaltabit̃ ini. meus ſup̄ me) Job. xij. Cū exalta
tus fuero a terra o. tra. ad meip. iō q̄tuor ſequūt̃ petitōes
q̄ hic q̄tuor petūt (reſpice) p̄ carnis aſſumptionē (ꝛ exau
di me) illumina oculos meos p̄ grē infuſionē (ne vnq̄3 ob
dormiam in morte) p̄ legis impletionē (neq̄n̄ dicat inimi.
me. ꝛc.) p̄ crucis exaltationeꝫ redde ſingula ſingulis. Di
cit ergo primo (reſpice) oculis miſcōie o deus pr̄: p̄ miſſi
onem filij tui in carnem: ꝛ ſic (exaudi me) hic flagitantē ꝛ
ꝓbat: q2 pōt exaudire. Vn̄ dicit (dn̄e) .q. potens: ꝛ q2 de
bet vn̄ dicit (deus) ꝛ q2 vult: vn̄ dicit (meus) ꝛ ſic ſolues
primā queſtionem.

**Illumina oculos meos ne vnq̄3 obdor
miam in morte: neq̄n̄ dicat inimicus meus
p̄ualui aduerſus eum.** 4

Oculos interiores oſ̄dēdo mihi verā lucē q̄ illumīat o.
ho. ve. in hūc mundū Job. j. ſ. xp̄m ꝛ ſic ſolues ſcdam (ne
vnq̄3 ob. i mor.) .i. moriar in lr̄ali legis obſuātia q̄ mors
eſt: vn̄. ij. Cor. iij. lr̄a occidit ꝛc. ꝛ ſic ſolues terciaꝫ (neq̄n̄
dicat inimicus meus p̄. aduer. eū) ſ3 ego p̄ualeam aduer
ſus euꝫ p̄ mortē filij tui: ꝛ ſic ſolues quartā qōnē. ſ. (neq̄n̄
dicat inimicus p̄. aduer. eū) Iſtud etiā pōt legi in pſona

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

modernoꝝ ⁊ cuiuſlibet (reſpice) miſcdiā (⁊ exaudi me)
deꝑcantē ⁊ loquit̄ more infirmoꝝ qui ꝓ oñdunt infirma
ſua: ⁊ poſt h̄ petūt auxiliū (illumina oculos meos) Eſt q̄
dē duplex ocul⁹. ſ. iterior ⁊ exterior: ⁊ ſicut exterior duplex
ſcʒ ſiniſter ⁊ dexter: ita ⁊ interior duplex. ſ. oculus cogniti
onis ſiniſter: ⁊ oculus affectōis dexter: oculus cognitiōis
obſcurat̄ ꝑ ignorantiā: oculus affectōis ꝑ ꝯcupiām: illu-
minat̄ aūt oculus cognitiōis ꝑ ſciam: oculus affectiōis ꝑ
virtutē: q̄ñ q̄ʒ illuminat̄ vnus oculus. ſ. cognitiōis ⁊ alter
obſcurat̄. ſ. affectōis Nuṁ. xxiiij. Dixit balaā dixit hō cu
ius obſcuratus eſt oculus: balaā interꝑtat̄ oculus vanus
qui cū vanitatē huius ſeculi querit: habet oculū affectio
nis obſcuratū: fedus cū iniit cū naas q̄ eruit oculū ei⁹ de
xtrū. j. Reg. xj. Dixit naas in h̄ feriā vobiſcū fedus vt eru
am oīm vrm oculos dextros. Naas interꝑtat̄ ſerpēs vel
augurās: hoc eſt callid⁹ ſerpēs Geñ. iij. Qui augurat⁹ eſt
eue nequaq̄ʒ moriemini ⁊c. Sed ad hanc obſcurationem
dat̄ remediū. j. Reg. xiiij. vbi dr̄ q̄ Jonathas extendit ſū
mitatē virge quā habebat in manu ⁊ intinxit in fauū mel
lis ⁊ ꝯuertit manū ad os ſuū ⁊ illuminati ſunt oculi eius
Jonathas interꝑtat̄ donū columbe ⁊ ſignificat illū in q̄ ē
donū grē: virga eſt rigor iuſticie cuius ſummitas eſt euan
geliū qḋ ꝑfectā iuſticiā docet. vñ Math. Niſi abundaue
rit iuſticia vr̄a pluſq̄ʒ ſcri. ⁊ pha. Non intra. in re. ce. Fa
uus mellis ē mīa q̄ ē in duab⁹ naturꝫ xp̄i figuratis: ꝑ mel
cerā manū ad os ꝯuertit q̄ qḋ alios docet pri⁹ facit ⁊ cuʒ
virga fauū attrahit q̄ ꝑ iuſticiā quā in ſeipm̄ facit miam
dei acq̄rit. vñ ps̄. Feci iudiciū ⁊ iuſti. ⁊c. ⁊ alibi. Miſcdia
⁊ veri. obuia. ſibi: mia. ſ. dei miſerētis: ⁊ veritas hoīs ſe iu-
dicātis ⁊ de ſe iuſticiā faciētis: ⁊ h̄ mō illumināt̄ oculi io
nathe (Ne vnq̄ʒ obdor. in mor.). i. in pctō mortali. Et nō
iſtam dīam dormitat (in morte). i. pctō q̄ frequēter labit̄
⁊ frequēter reſurgit/dormit q̄ cū ceciderit nō reſurgit/ob-
dormit obſtinatus q̄ pctm̄ ſuū defendit nec defacili exci-
tat̄ h̄ tria notant̄ Eccl'ſ. xliij. Frigidus ventus aquilo fla
uit ⁊ gelauit criſtallus ab aqua: aqua dormitationē: glaci-
es dormitionē criſtallus obdormitionē ſignificat. hoc eſt
triplex mors. ſ. delectatōis/ꝯſuetudinis/obſtinatiōis q̄ no
tat̄ Treñ. iij. Lapſa eſt in lacū vita mea ⁊ poſuerūt lapi-
dem ſup me: in lapſu notat̄ delectatio: in lacu ꝯſuetudo:
in lapide obſtinatio: vel (in morte). i. in pctō: de quo dicit
j. Job. v. Eſt pctm̄ ad morte: nō ꝓ illo dico vt roget quis
vel (ne vnq̄ʒ obdor. in mor.). i. ne pniam vſq̄ʒ ad mortem
differā: ⁊ ita dormiā cū morte peti in inferno vbi nulla eſt
redemptio (Neq̄ñ dicat ini.). i. dyabolus: de q̄ Mathei
xiij. Inimicus hō h̄ fe. (ꝓualui) tentando (aduer. eū) ini
mic⁹ iſte ꝑ impetit i ſuggeſtione/luctat̄ in delectatiōe/per
cutit in ꝯſenſu/inclinat in actu/ꝑcipitat in ꝯſuetudine/pre
ualet i morte q̄ñ. ſ. hō morit̄ in pctō: ⁊ bñ dicit (Neq̄ñ di-
cat). q. gaudēs ⁊ iactās ſe: demones cū iactāt ſe: vñ. j. Re
gū in fi. Philiſtei victo ſaule caput ei⁹ miſerūt ꝑ circuitū
terre ſue ad iactantiā: vñ in ꝑſona penitētis dicit Mich.
viij. Ne leteris inimica. m. ſup me: q̄z cecidi q̄z ſurgaʒ ⁊c.
iram dñi portabo ꝑ pniam ⁊ q̄ letent̄ dicit.

5 Qui tribulant me exultabūt ſi motus fue
ro: ego aūt in miſericordia tua ſperaui.

Qui tribulāt me). ſ. demones. Greg. Quotidie nos ini-
micus impugnat vt ſaltē tedio deiiciat (exultabūt ſi mot⁹
fuero) ſicut cū gaudiū eſt in celis ſup vno pctōre pniam
agēte Lu. xv. Ita gaudiū eſt demonib⁹ ſup vna aīa pctm̄
ꝑpetrāte: vñ illud poeticū. Nunq̄ʒ riſus adeſt niſi quē fe-
cere dolores Prouer. ij. Letant̄ cū maleſecerint ⁊ exul. in
re. peſſi. vñ. ij. Reg. j. dicit dauid. Nolite annūciare i geth
ne forte exultēt filie philiſtijm. i. demones: q̄z nō ſolum ille
demō q̄ ſuggerit pctm̄ alicui gaudet ſi ille incidat: ſ; ⁊ oēs
demones gaudēt. vñ Eccli. xviij. Si ꝓſtiteris aīe. c. ꝯcupi
ſcētias ei⁹ faciet te in gaudiū inimicis tuis. ſ. demonibus:
vel mūdo carni dyabolo (ſi motus fuero) a loco ꝓprio: lo
cus ꝓprius aīe eſt de⁹: ⁊ ſicut lapis nō quieſcit ſ; ꝑmit hu-
mū tendēs ad terrā ſic aīa nō q̄eſcit niſi in deo: vñ Aug⁹.
in. j. li. ꝯfeſ. Inq̄etū eſt dñe cor m. donec veniat in te. Itē
locus aīe eſt ſtabilitas v̄tutū Eccl'ſ. x. Si ſpūs po. ha. deſ.

ſup te. i. ſupbia dyaboli locuʒ. t. ne di. Ita illi (exultabo ſi
mo. fue.) ſ; ego ſpero in te q̄ non mouebor: ⁊ h̄ (ego aūt)
diſcretiue. q. d. nō impij. Greg. iniq̄ oēs q̄ diſtrictionē iuſti
cie nō metuūt incaſſuʒ ſibi de mia blandiūt̄ (in mia. t. ſpe
raui) q̄z mie dñi eſt q̄ nō ſumus ꝯſūpti Treñ. iij. In mia
t. nō in ꝑtāte mea q̄z nulla eſt cōtra dyabolū Job. xlj. Nō
eſt ꝑtās ſup terrā q̄ cōparet̄ ei.

Exultabit cor meum in ſalutari tuo: can- 6
tabo dño qui bona tribuit mihi: ⁊ pſallam
nomini dñi altiſſimi.

Supra petierat illuminet̄ vt ſciret ⁊ poſſet dyabolo re
ſiſtere ⁊ ne dyabolus de victoria habita de hoīe exultaret
⁊ mō hic oñdit quō de⁹ ſuos illuminat ⁊ armat ꝯ dyabo-
lū. ſ. ꝑ tria q̄ ſunt arma fortia. ſ. ꝑ leticiā ſpūalē: ꝑ deuotaʒ
orōnē: ꝑ bonā oꝑationē. de ꝑ dicit ꝑ (exultauit cor. m.) nō
in mūdo vel in tꝑalib⁹ vl' vanitatib⁹ ſicut faciūt mūdani
de q̄bus Job. xxj. Gaudēt ad ſonitū organi Oſee. ix. No
li letari iſrl' noli exultare ſicut ppli (ſ; in ſalutari. t.). i. xp̄o
q̄ ad h̄ venit vt ſaluet nos. vñ ⁊ vocat⁹ eſt ieſus Math.
j. vocabis nomen ei⁹ ieſū: ⁊ ſubiūgit cām. Ipſe aūt ſal. fa.
po. ſu. a pec. e. ⁊ h̄ leticia eſt armatura ꝯ dyabolū q̄ mul-
tū roborat hoīem ⁊ ꝯfortat. Vñ dicit be. Anthoni⁹. Vna
eſt rō vincēdi inimicū leticia ſpūalis Eſa. xxxj. Et in citha
ris ⁊ in tympanis ⁊ in bellis ꝑcipuis expugnabit eos. ꝓ-
uerb. xj. Anim⁹ gaudēs floridā etatē facit: ſpūs aūt triſtis
exiccat oſſa: ⁊ ſcitis q̄ q̄ñ oſſa exiccata ſunt: hō non habet
fortitudinē: ⁊ iō neceſſaria eſt leticia ſpūalis: hāc leticiam
multū timēt demones: vñ. j. Reg. iiij. Cognouerunt phili
ſtei dicētes. Ve vobis. Nō cū fuit tāta exultatio heri ⁊
nudius terci⁹ in nob. Scdm̄ eſt orō vel laus dei vñ addit
(Cantabo dño). i. laudabo eū ⁊ multū valet h̄ ad pugnā
dū ⁊ expugnandū dyabolū: vñ Math. xvij. Hoc gen⁹ de
monij nō eiicit̄ niſi ꝑ orōneʒ ⁊ ieiuniū. ⁊. j. Macha. xv. dr̄
q̄ cū exclamaſſent ſacris tubis ꝯuerſus ē cendebeus i fu
gā cū exercitu ſuo: ſacre tube ſunt ſacra ora pſallentiū et
orantiū: ad q̄ꝝ clamorē fugit cendebeus. i. dyabolus. ⁊ q̄
re laudādus ſit de⁹: ſubdit (q̄ bona tribuit mihi). i. q̄z bo
na tribuit mihi Jac. j. Omne datū optimū ⁊ oē do. p. de-
ſur. ⁊c. ⁊ dicit plr̄ bona: q̄z ſūt bona ꝑſa: eſt cū bonū tꝑis
⁊ bonū in tꝑe ⁊ bonū ſupra tꝑs: bonū tꝑis eſt tꝑalia: de q̄
bus Job. xxj. Ducūt in bonis dies. ſ. ⁊c. bonū in tꝑe diui-
ſiones graꝝ virtutes ⁊ dona ſpūs. ſ. de q̄bus Job. ij. Si
bona ſuſcepim⁹ de manu dñi ⁊c. bona ſupra tꝑs ſunt bo-
na glorie: de q̄bus ps̄. Credo videre bo. do. in ter. vi. h̄ oīa
bona tribuit dñs: ⁊ iō merito laudādus eſt Eccl'ſ. vl. Dā
ti mihi ſapiam dabo gloriā. Terciū eſt bonuʒ opus: de q̄
ſubiūgit (pſallā). i. oꝑabor. pſallere cū ē manu tāgē pſal
teriū: ⁊ h̄ ē neceſſariū ad repellēdū dyabolum: vñ Hiero.
Sēp aliq̄d opis facito vt te dyabol⁹ inueniat occupatū.
Mat. xij. q̄ cū ſpūs imūd⁹ exierit ab hoīe: ābulat ꝑ loca
arida q̄rēs req̄ē ⁊ nō inueniēs: dicit reuertar i domū meā
ꝑorē ⁊ veniēs inuenit eā vacātē ſcopis mūdatā ⁊ ornatā
lʒ mūdata ſit a pctō ſcopis pluriū ꝯfeſſionū ⁊ ornata v̄tu
tib⁹: tū q̄z iuenit eā vacātē: aſſumit audaciā q̄ poterit itra
re: vñ ſeq̄t̄ ibi: ⁊ aſſumit ſeptē alios ſpūs ſecū nequiores ſe
⁊ in. do. ha. ibi. ⁊ fiūt no. ho. illi. pe. ꝑo. ⁊ ſubiūgit ꝓpha cāʒ
finalē oꝑatōis ſue: vñ dicit (noī dñi). i. ad laudē ⁊ gloriā
nois dñi Mat. v. Sic luceat lux ve. c. ho. vt vi. o. ve. bo. ⁊
glī. pa. ve. q̄ i ce. ē: ⁊ q̄re ad laudē ipſi⁹ ſubdit (altiſſimi) q̄z
cū altiſſim⁹ eſt iō laudari dʒ Lu. j. Glīa i altiſſimis deo.

Pſalmus XIII

Ps. xiij.

Dixit inſipiens) Titulus. In finem ps̄. Dauid.
id eſt xp̄i vel ipſius ꝓphete dauid qui loquit̄ in
perſona ſua vel chriſti. Non oportet plus ex-
poni de titulo quia ſupra expoſitus eſt In ꝑce
denti ps̄. egit de deſiderio antiquorum patrum in iſto ps̄.
oſtendit q̄ ille qui tam deſideratus erat a iudeis anteq̄ʒ
veniret contemptus eſt ab eis quādo venit de quo ꝯque
rit̄ Eſa. j. Cognouit bos poſſ. ſuū: ⁊ aſi. ꝑſepe dñi ſui iſra
el aūt me non cognouit. ⁊ Hiere. viij. miluus in ce. cog. t.
ſu. tur. ⁊ hy. ⁊ cy. co. tem. aduen. ſ. ppl's aūt meus non co.

D De dupli-ci oculo interiori ⁊ q̄liter illuminant̄ ⁊ obſcurant̄.

Figura

Figura

E Q̄ïa interdormire et dormitare ⁊ obdormire in pctō.

F Qualr̄ deus ſuos illuminat ⁊ armat cōtra dyabolū q̄ ad tria